

7. wszystkie ministerstwa	po 2 egz.	19. Wydział Podatków Wiejskich	2 egz.
8. Centralny Urząd Skupu i Kontraktacji	2 „	20. „ Prawny	3 „
9. Centralny Urząd Szkolenia Zawodowego	2 „	21. Samodzielny Oddział Zatrudnienia	1 „
10. Urząd Zastępstwa Prawnego	2 „	22. Wojewódzka Komisja Planowania Gospodarczego	4 „
11. Państwowa Komisja Etatów	1 „	23. Referat do Spraw Wyznań	1 „
12. Główny Urząd Statystyczny	1 „	24. Biuro Komitetu Kultury Fizycznej	1 „
13. Główna Komenda Milicji Obywatelskiej	1 „	25. Zakłady i przedsiębiorstwa budżetowo nie wydzielone	po 1 „
14. Główny Komitet Kultury Fizycznej	1 „		
15. Główna Komenda Straży Pożarnych	1 „		
- II. Biblioteki** wymienione w rozporządzeniu Ministra Oświaty z dnia 20 czerwca 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 374) według ilości egzemplarzy wymienionych w tym rozporządzeniu.
- III. Na wymianę między prezydiami wojewódzkich rad narodowych** (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) dla każdego prezydium po 3 egz.
- IV. Do użytku wewnętrznego prezydium wojewódzkiej rady narodowej.**
1. Biblioteka	2 egz.
2. Wydział Ogólny (dla potrzeb prezydium, komisji i własnych)	9 „
3. Wydział Kadr i Szkolenia	2 „
4. „ Inspekcji	2 „
5. „ Finansowy	3 „
6. „ Społeczno-Administracyjny	2 „
7. „ Wojskowy	1 „
8. „ Oświaty	5 „
9. „ Kultury	1 „
10. „ Rolnictwa i Leśnictwa	5 „
11. „ Budownictwa	2 „
12. „ Komunikacyjny	2 „
13. „ Zdrowia	1 „
14. „ Pracy i Pomocy Społecznej	2 „
15. „ Gospodarki Komunalnej	3 „
16. „ Handlu	2 „
17. „ Przemysłu	2 „
18. „ Przemysłu Materiałów Budowlanych	2 „
- V. Prezydium rad narodowych m. st. Warszawy i Łodzi** mogą przeznaczyć 60 egzemplarzy na zwiększenie ogólnej ilości, ustalonej w punkcie IV dla wydziałów prezydium.
- VI. 1. Prezydium powiatowych rad narodowych** po 20 egz.
 2. Prezydium miejskich rad narodowych miast liczących ponad 100.000 mieszkańców „ 20 „
 3. Prezydium miejskich rad narodowych miast liczących ponad 50.000 mieszkańców i będących siedzibą prezydium wojewódzkiej rady narodowej „ 12 „
 4. Prezydium miejskich rad narodowych miast liczących mniej niż 50.000 mieszkańców i będących siedzibą prezydium wojewódzkiej rady narodowej „ 8 „
 5. Prezydium miejskich rad narodowych miast stanowiących powiaty miejskie „ 8 „
 6. Prezydium miejskich rad narodowych miast liczących ponad 15.000 mieszkańców „ 4 „
 7. Prezydium gminnych rad narodowych i miast pozostałych „ 2 „
- VII. Prezydium dzielnicowych rad narodowych m. st. Warszawy (m. Łodzi)** otrzymują po 20 egzemplarzy Dziennika Urzędowego Rady Narodowej m. st. Warszawy (m. Łodzi).

684

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 4 czerwca 1951 r.

w sprawie trybu kontroli upłynnienia remanentów materiałowych w jednostkach państwowych wykonywanej przez inspektorów Przedsiębiorstwa Uplynnienia Remanentów.

W celu sprawnego przeprowadzenia akcji upłynnienia remanentów na podstawie § 3 pkt 1) lit. e) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 26, poz. 199 i z 1950 r. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Inspektorzy Przedsiębiorstwa Uplynnienia Remanentów (P.U.R.) wykonują kontrolę na zasadach i w ramach przepisów zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) z dnia 2 maja 1951 r. w sprawie ujawnienia, upłynnienia i zapobiegania tworzeniu się zbędnych i nadmiernych remanentów materiałów zaopatrzeniowych w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr A-46, poz. 602).

§ 2. 1. Inspektorzy P.U.R. przystępując do kontroli gospodarki materiałowej okazują kierownictwu kontrolowanej jednostki legitymację służbową P.U.R. oraz delegację służbową podpisaną przez dyrektora

Centrali P.U.R. w Warszawie lub przez kierownika terenowej ekspozytury P.U.R.

2. Delegacja służbowa inspektora P.U.R. powinna dokładnie wskazywać nazwę i siedzibę urzędu, instytucji lub przedsiębiorstwa, do którego deleguje się inspektora oraz określać datę (termin) inspekcji.

§ 3. Wszystkie jednostki kontrolowane przez inspektorów P.U.R. są obowiązane udzielać inspektorom w związku z ich czynnościami żądanych wyjaśnień ustnych lub pisemnych, udostępniać księgi, akta i dokumenty niezbędne do wykrywania nieprawidłowości gospodarki materiałowej oraz udzielać wszelkiej pomocy.

§ 4. 1. W toku kontroli inspektorzy P.U.R.:

- 1) stawiają wnioski dotyczące terminowego upłynnienia remanentów,
- 2) mogą bezpośrednio dysponować zapasami materiałów zaopatrzeniowych, wskazując jednostkę, na rzecz której należy dokonać przerzutu,
- 3) ustalają sposób magazynowania w przypadkach

stwierdzenia marnotrawstwa spowodowanego niewłaściwym przechowaniem materiałów,

- 4) określa termin do wykonania wniosków, który w sprawach pilnych może być natychmiastowy,
- 5) niezależnie od wniosków postawionych doraźnie w toku kontroli sporządzają protokół z przebiegu inspekcji według wzorów ustalonych przez Dyrektora P. U. R.

2. Protokół z czynności inspektor P.U.R. sporządza w 4 jednobrzmiących egzemplarzach, z których po jednym otrzymują:

- 1) kierownictwo jednostki kontrolowanej,
- 2) władza bezpośrednio nadrzędna jednostki kontrolowanej,
- 3) Centrala P.U.R.,
- 4) właściwa terenowo ekspozytura P.U.R.

3. Wnioski inspektorów P.U.R. są dla jednostki kontrolowanej wiążące i podlegają wykonaniu w określonym przez inspektorów terminie.

4. Wnioski inspektora P.U.R. i protokół z inspekcji podpisuje kierownictwo jednostki kontrolowanej, które może wnieść swoje uwagi. Odmowa niezwłocznego wykonania wniosku inspektora powinna być przez kierownictwo zakładu szczegółowo umotywowana przy podpisaniu protokołu lub wniosku.

§ 5. Dyrektor P.U.R. przedstawia Przewodniczącemu P.K.P.G. lub władzy zwierzchniej jednostki kontrolowanej te sprawy, w których zdaniem P.U.R. odmowa wykonania wniosków inspektora nastąpiła bez dostatecznego uzasadnienia.

§ 6. 1. Jednostki kontrolowane oraz ich władze zawiadamiają P.U.R. o zarządzeniach wydanych w celu wykonania wniosków inspektora oraz o wykonaniu tych zarządzeń.

2. Inspektorzy P.U.R. uprawnieni są do sprawdzenia, czy wnioski zostały wykonane, i zawiadamiają o tym Centralę P.U.R. Dyrektor P.U.R. może skierować sprawy, w których nie wykonano wniosków inspektorów, do Przewodniczącego PKPG lub do władzy zwierzchniej jednostki kontrolowanej z wnioskiem o pociągnięcie winnych zaniedbania do odpowiedzialności służbowej. W przypadkach rażącego niedbalstwa lub szkocdnictwa gospodarczego Dyrektor P.U.R. zawiadamia władze powołane do ścigania przestępstw.

§ 7. Ministrowie wydadzą podległym jednostkom zarządzenia, które umożliwią inspektorom P.U.R. badanie całokształtu gospodarki materiałowej.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

685

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 11 czerwca 1951 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ujawnienia, upłynnienia i zapobiegania tworzeniu się zbędnych-i nadmiernych remanentów materiałów zaopatrzeniowych w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych.

Na podstawie § 3 pkt 1 lit. e) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 26, poz. 190 i z 1950 r. Nr 22, poz. 183) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 10 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 2 maja 1951 r. w sprawie ujawnienia, upłynnienia i zapobiegania tworzeniu się zbędnych i nadmiernych remanentów materiałów zaopatrzeniowych w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr A-46, poz. 602) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W odniesieniu do zbędnych i nadmiernych remanentów metali nieżelaznych pozostają w mocy prze-

pisy instrukcji Nr 5 Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Bilansów Towarowych Artykułów Przemysłowych) z dnia 16 grudnia 1949 r. w sprawie upłynnienia surowców i półfabrykatów metali nieżelaznych i szlachetnych oraz instrukcji Nr 5a Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Bilansów Towarowych Artykułów Przemysłowych) z dnia 16 stycznia 1950 r. w sprawie upłynnienia wyrobów gotowych lub półgotowych metali nieżelaznych i szlachetnych — do czasu ukazania się odrębnych przepisów“.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

686

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 21 kwietnia 1951 r.

w sprawie ustalenia warunków prowadzenia stołówek akademickich.

W związku z §§ 10 i 11 uchwały Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r. w sprawie usprawnienia gospodarki społecznej w dziedzinie żywienia zbiorowego (Monitor Polski Nr A-123, poz. 1527) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organizacjami powołanymi do prowadzenia stołówek akademickich są Powszechne Spółdzielnie Spożywców, działające w miejscowości, na terenie której znajduje się wyższa uczelnia (osiedle akademickie, zakład naukowy).

§ 2. 1. Powszechna Spółdzielnia Spożywców (zwana dalej PSS) działająca na terenie miejscowości,

w której znajduje się wyższa uczelnia (osiedle akademickie, zakład naukowy), przejmuje:

- a) prawo bezpłatnego użytkowania nieruchomości lub lokalu, w którym znajduje się stołówka akademicka oraz
- b) nieodpłatnie ruchomości, będące w posiadaniu stołówki akademickiej,
- c) zapasy żywności i towarów,
- d) od dnia faktycznego przejścia — prawa i obowiązki wyższej uczelni lub administracji domów akademickich, wynikające z umów o pracę zawartych z personelem stołówki.